

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4172/2023
29.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина Бујановца, чији је пуномоћник Горан Стошић, адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа „Комуналац“ из Бујановца, чији је пуномоћник Миодраг Крстић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1481/2023 од 05.04.2023. године, у седници одржаној 29.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1481/2023 од 05.04.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1481/2023 од 05.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П1 109/2021 од 15.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се као незаконит и супротан Посебном колективном уговору за јавна предузећа у комуналној делатности поништи члан 2. Анекса уговора о регулисању међусобних односа из радног односа са запосленим од 12.03.2021. године, закључен између тужиоца и туженог 15.03.2021. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 150.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1481/2023 од 05.04.2023. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом изреке и у том делу жалба тужиоца одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 78.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка преко

досуђеног износа до износа досуђеног првостепеном пресудом од укупно 150.750,00 динара, одбијен као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

На основу овлашћења из члана 404. став 1. ЗПП Врховни суд је оценио да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавањем судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке. Тужилац уз ревизију није пружио доказ о постојању различитих судских одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе, јер у погледу примене члана 171. став 1. и 172. Закона о раду, постоји уједначена судска пракса. Образложења побијаних пресуда за одлуке о одбијању тужбеног захтева, у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова (да је оспорена одредба анекса у складу са Правилником о раду) одговарају и усклађене су са владајућим правним схватањем, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 441. ЗПП ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Тужилац је тужбом од 17.05.2021. године захтевао поништај анекса уговора о раду у погледу елемената за обрачун зараде.

Како се тужбени захтев односи на оцену законитости анекса уговора о раду, а не на заснивање, постојање или престанак радног односа у смислу члана 441. ЗПП, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић